

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Προσφυγή υπ' αριθμ. 47190/12

Δημήτριος ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ και λοιποί

κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζοντας στις 26 Νοεμβρίου 2019 σε Επιτροπή αποτελούμενη από τους:

Aleš Pejchal, *Πρόεδρος*

Tim Eicke,

Jovan Ilievski, *Δικαστές,*καθώς και από την Renata Degener, *Γραμματέα του Τμήματος,*

Αφού έλαβε υπόψη του την προαναφερθείσα προσφυγή, η οποία ασκήθηκε στις 19 Ιουλίου 2012,

Αφού έλαβε υπόψη του τις παρατηρήσεις της εναγόμενης Κυβέρνησης καθώς και αυτές, που υποβλήθηκαν ως απάντηση από τους προσφεύγοντες,

Αφού διασκέφθηκε αναφορικά με τα παραπάνω, εκδίδει την εξής απόφαση :

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

1. Η υπόθεση προέκυψε μετά από την, στρεφόμενη κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, προσφυγή (υπ' αριθμ. 47190/12) τεσσάρων υπηκόων αυτού του Κράτους, τα ονόματα των οποίων αναφέρονται στο Παράρτημα («οι προσφεύγοντες»), οι οποίοι προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου στις 19 Ιουλίου 2012, δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («Η Σύμβαση»).

2. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν αρχικά από τους κυρίους Σ. Τσακυράκη, Ι. Δρυλλεράκη και Ν. Παπαδονικολάκη, δικηγόρους Αθηνών και στην συνέχεια από τους κυρίους Ι. Δρυλλεράκη και Ν. Παπαδονικολάκη. Η Ελληνική Κυβέρνηση («Η Κυβέρνηση»)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

εκπροσωπήθηκε από την εντεταλμένη του αντιπροσώπου της, την κυρία Α. ΜΑΓΡΙΠΠΗ, Δικαστικό Πληρεξούσιο Α' τάξης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονταν, συγκεκριμένα, την παραβίαση των άρθρων 6 και 7 της Σύμβασης και του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7 της Σύμβασης.

4. Στις 12 Ιανουαρίου 2018 κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση οι αιτιάσεις, που διατυπώθηκαν επί του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 7 της Σύμβασης, ένα μέρος των αιτιάσεων, που διατυπώθηκαν επί του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 6 και οι αιτιάσεις, που διατυπώθηκαν επί του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7 της Σύμβασης και η προσφυγή κηρύχθηκε απαράδεκτη κατά τα λοιπά βάσει του άρθρου 54 § 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

Α. Οι συνθήκες της κρίνόμενης υπόθεσης

5. Ο κατάλογος με τα ονόματα των προσφευγόντων εμφανίζεται στο Παράρτημα. Ο πρώτος προσφεύγων («προσφεύγων υπ'αρίθμ. 1» στο Παράρτημα) είναι ο προϊστάμενος λογιστηρίου της ανώνυμης εταιρείας «ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε.», ο δεύτερος προσφεύγων («προσφεύγων υπ'αρίθμ. 2» στο Παράρτημα) είναι ο οικονομικός διευθυντής, ο τρίτος προσφεύγων («προσφεύγων υπ'αρίθμ. 3») είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου και γενικός διευθυντής της εταιρείας και ο τέταρτος προσφεύγων («προσφεύγων υπ'αρίθμ. 4») είναι ο διοικητής και πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου.

6. Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως αυτά έχουν εκτεθεί από τους αντιδίκους, μπορούν να συνοψισθούν ως εξής.

1. Εν τη γενέσει της υπόθεσης

7. Η εταιρεία «TECHNICAL OLYMPIC USA» είναι μία θυγατρική της εταιρείας «TECHNICAL OLYMPIC UK», η οποία ανήκει εξ'ολοκλήρου στην ανώνυμη εταιρεία «ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε.», της οποίας, οι προσφεύγοντες είναι υπάλληλοι ή μέλη του διοικητικού της συμβουλίου. Στις 15 Δεκεμβρίου 1999, αυτή αγόρασε το 80% των μετοχών της εταιρείας «NEWMARK HOMES CORP».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

8. Στις 23 Φεβρουαρίου και στις 30 Μαΐου 2000, η εταιρεία «ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε.», δημοσίευσε τις ενοποιημένες περιοδικές οικονομικές καταστάσεις της και τις ενοποιημένες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις της για το έτος 1999. Σε αυτές είχε συμπεριλάβει και τα αποτελέσματα της εταιρείας «NEWMARK HOMES CORP» για το έτος 1999, δηλαδή από την 1^η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου και όχι από την ημερομηνία κατά την οποία απέκτησε την εταιρεία. Η προσθήκη των αποτελεσμάτων της θυγατρικής εταιρείας από την 1^η Ιανουαρίου και όχι από τις 15 Δεκεμβρίου, επέφερε μία αύξηση της τάξεως του 553% στα ενοποιημένα κέρδη προ φόρου, ήτοι 22.940.000 δολάρια Ηνωμένων Πολιτειών (USD).

9. Στις 22 Νοεμβρίου 2000, η εταιρεία «TECHNICAL OLYMPIC USA» απέκτησε την εταιρεία «ENGLE HOMES INC».

10. Στις 28 Φεβρουαρίου 2001, η εταιρεία «ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε.», δημοσίευσε τις οριστικές ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις της για το έτος 2000, στις οποίες είχε συμπεριλάβει και τα αποτελέσματα της εταιρείας «ENGLE HOMES INC» για ολόκληρο το έτος 2000, δηλαδή από την 1^η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου και όχι από την ημερομηνία κατά την οποία απέκτησε την εταιρεία. Η προσθήκη των αποτελεσμάτων της θυγατρικής εταιρείας από την 1^η Ιανουαρίου και όχι από τις 22 Νοεμβρίου, επέφερε μία αύξηση της τάξεως του 70% στα ενοποιημένα κέρδη προ φόρου, ήτοι 20.113.000 δολάρια Ηνωμένων Πολιτειών (USD).

**2. Οι κυρώσεις που επιβλήθηκαν από την Επιτροπή
Κεφαλαιαγοράς**

11. Τον Αύγουστο του 2005, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς αποφάσισε την έναρξη μίας έρευνας για την εταιρεία «ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε.». Εκτιμούσε, ότι οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις της εν λόγω εταιρείας για τα έτη 1999 και 2000 δεν παρουσίαζαν την πραγματική οικονομική κατάσταση του ομίλου των εταιρειών, στον οποίο αυτή ήταν η μητρική εταιρεία και ότι θα μπορούσαν λογικά, να κάνουν τους επενδυτές να πιστέψουν, ότι ο όμιλος αύξησε τα κέρδη του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

το 1999 και το 2000 σε σχέση με τα προηγούμενα έτη. Θεωρούσε, ότι η δημοσίευση αυτών των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων θα μπορούσε, να αποτελεί διάδοση ανακριβών και παραπλανητικών πληροφοριών για τους επενδυτές, παράβαση, που ορίζεται από το άρθρο 72 § 2 του Νόμου 1969/1991 και ότι, ως υπογράφωντες αυτές τις οικονομικές καταστάσεις, αλλά επίσης και λόγω των αντίστοιχων ιδιοτήτων τους εντός της εταιρείας οι προσφεύγοντες γνώριζαν, ή όφειλαν να γνωρίζουν, ότι οι εν λόγω πληροφορίες ήταν ανακριβείς και παραπλανητικές. Επίσης, έλαβε υπόψη της το, ότι για το έτος 1999 η δημοσίευση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων έγινε ακριβώς πριν από την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας για την αύξηση του κεφαλαίου της ανώνυμης εταιρείας.

12. Τον Νοέμβριο του 2005, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κοινοποίησε στους προσφεύγοντες τις κατηγορίες εις βάρος τους και τους κάλεσε να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους.

13. Στις 5 Απριλίου 2006, το συμβούλιο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς διαπίστωσε κυρίως, ότι με την δημοσίευση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων κατ'αυτό τον τρόπο για τα έτη 1999 και 2000 οι προσφεύγοντες είχαν διαπράξει παράβαση του άρθρου 72 § 2 του Νόμου 1969/1991 και είχαν παρουσιάσει ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, οι οποίες δεν απεικόνιζαν πιστά την πραγματική εικόνα της εταιρείας. Τους επέβαλε για το έτος 1999 τα εξής χρηματικά πρόστιμα: 12.000 ευρώ (EUR) στον πρώτο προσφεύγοντα, 35.000 ευρώ (EUR) στον δεύτερο προσφεύγοντα και 18.000 ευρώ (EUR) στον τρίτο και στον τέταρτο προσφεύγοντα. Διευκρίνιζε, ότι για τον προσδιορισμό του ποσού των προστίμων είχε λάβει υπόψη της: α) την σχέση ανάμεσα στο μέγεθος της εταιρείας «NEWMARK HOMES CORP» και σε αυτό της ανώνυμης εταιρείας «ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ Α.Ε.», β) το ότι τα ενοποιημένα κέρδη προ φόρου παρουσίασαν αύξηση κατά 533% και γ) το ότι οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις είχαν δημοσιευθεί ακριβώς πριν από την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας για την αύξηση του κεφαλαίου της ανώνυμης εταιρείας και ότι αυτή η παραπλανητική παρουσίαση της

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

οικονομικής κατάστασης της εταιρείας δημιουργούσε αυξημένο κίνδυνο βλάβης των επενδυτών και των μετόχων.

14. Για το έτος 2000, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς επέβαλε τα εξής πρόστιμα: 58.000 ευρώ (EUR) στον πρώτο προσφεύγοντα, 165.000 ευρώ (EUR) στον δεύτερο προσφεύγοντα και 820.000 ευρώ (EUR) στον τρίτο και στον τέταρτο προσφεύγοντα. Έλαβε υπόψη της τα εξής στοιχεία: α) την σημαντικότητα των δηλωθέντων κερδών, β) την ιδιότητα του κάθε προσφεύγοντος μέσα στην εταιρεία, γ) το ότι οι προσφεύγοντες, που ήταν υπεύθυνοι για την σύνταξη των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, είχαν εμπιστευθεί σε κάποιον τρίτο την προετοιμασία των λογιστικών δεδομένων των θυγατρικών εταιρειών και τα είχαν χρησιμοποιήσει χωρίς να τα επιβεβαιώσουν, δ) το ότι δεν δόθηκε καμία εξήγηση και ε) τον κίνδυνο της βλάβης για τους επενδυτές και το πλήγμα που δέχθηκε η καλή λειτουργία της αγοράς, δεδομένης της σημασίας, που αποδίδεται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις ως συγκεκριμένο και αντικειμενικό μέσο πληροφόρησης για την πραγματική οικονομική κατάσταση των εταιρειών.

3. Η διαδικασία ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου

15. Στις 16 Μαΐου 2006 οι προσφεύγοντες αμφισβήτησαν ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (« το Εφετείο ») το κύρος των αποφάσεων, που εξέδωσε σχετικά με αυτούς η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

16. Το Εφετείο συνεδρίασε στις 26 Σεπτεμβρίου 2006, χωρίς να αναβάλλει ποτέ την εξέταση των προσφυγών. Εξέδωσε απόφαση στις 15 Φεβρουαρίου 2007.

17. Με τις αποφάσεις της 23ης Μαρτίου 2007, οι προσφυγές έγιναν εν μέρει δεκτές, όσον αφορά τα ποσά των κυρώσεων, που επιβλήθηκαν για το έτος 2000. Αντίθετα, απέρριψε το επιχείρημα των προσφευγόντων σχετικά με την ημερομηνία από την οποία έπρεπε, αυτοί να εμφανίσουν στις οικονομικές καταστάσεις τα κέρδη και τις ζημίες των θυγατρικών εταιρειών. Έκρινε, ότι οι κυρώσεις επιβλήθηκαν δικαίως, εφόσον οι προσφεύγοντες δεν είχαν τηρήσει την υποχρέωση τους, που απέρρεε από το άρθρο 100 § 3 του Νόμου 2190/1920, να παρουσιάζουν ετήσιες

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

οικονομικές καταστάσεις, που θα αντικατοπτρίζουν πιστά την πραγματική εικόνα όλων των εταιρειών, που συμπεριλήφθηκαν στην ενοποίηση.

4. Η διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

18. Στις 19 Ιουνίου 2007, οι προσφεύγοντες προσέφυγαν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των αποφάσεων του Εφετείου. Άσκησαν πέντε αιτήσεις αναίρεσης.

19. Οι προσφεύγοντες υποστήριζαν τα εξής:

- στην πρώτη τους αίτηση αναίρεσης υποστήριζαν, ότι ήταν άδικο το ότι το Εφετείο δεν είχε κάνει δεκτό το επιχείρημα τους, σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς τους επέβαλλε κυρώσεις μετά από την εκπνοή της προθεσμίας της παραγραφής,
- στην δεύτερη τους αίτηση αναίρεσης υποστήριζαν, ότι το Εφετείο είχε άδικα απορρίψει την θέση σύμφωνα με την οποία οι κυρώσεις έπρεπε, να επιβληθούν στην ανώνυμη εταιρεία και όχι στα φυσικά πρόσωπα, που είχαν υπογράψει τις οικονομικές καταστάσεις,
- στην τρίτη τους αίτηση αναίρεσης υποστήριζαν, ότι το Εφετείο δεν είχε ερμηνεύσει και εφαρμόσει σωστά τα άρθρα 100 και 103 του Νόμου 2190/1920,
- στην τέταρτη τους αίτηση αναίρεσης υποστήριζαν, ότι το Εφετείο έκρινε άδικα, ότι έτσι όπως δημοσιεύθηκαν οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις ήταν παραπλανητικές για τους επενδυτές και τέλος,
- στην πέμπτη τους αίτηση αναίρεσης υποστήριζαν, ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένες, αναφορικά με το ποσό της κύρωσης και ότι παραβίαζαν την αρχή της αναλογικότητας.

20. Οι προσφεύγοντες αφιέρωναν το πρώτο μέρος της αίτησης τους στην έκθεση των γεγονότων. Στο τέλος του εν λόγω πρώτου μέρους, ανέφεραν ότι, όταν το Πλημμελειοδικείο Αθηνών («το Πλημμελειοδικείο») εξέτασε μία μήνυση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς,

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

τους έκρινε ως μη ένοχους για την ίδια παράβαση (παράγραφος 25 παρακάτω).

21. Το Συμβούλιο της Επικρατείας συνεδρίασε στις 24 Νοεμβρίου 2009.

22. Στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις, που κατατέθηκαν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την 1^η Δεκεμβρίου 2009, οι προσφεύγοντες με την κατάθεση της τέταρτης τους αίτησης αναίρεσης συμπλήρωσαν, ότι η απόφαση του Πλημμελειοδικείου δημοσιεύθηκε μετά από την συνεδρίαση του Εφετείου, αλλά, ότι αυτοί την κατέθεσαν στον Πρόεδρο του Εφετείου, πριν αυτό το τελευταίο δικαστήριο εκδώσει τις αποφάσεις, που τους αφορούσαν. Υποστήριζαν, ότι, επειδή το Εφετείο δεν έλαβε υπόψη του αυτή την απόφαση, οι αποφάσεις, των οποίων αυτοί ζητούσαν την αναίρεση, θα έπρεπε, να αναιρεθούν.

23. Με τις αποφάσεις με τους αριθμούς: 3918/2011, 3917/2011, 3916/2011 και 3915/2011 της 6^{ης} Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο της Επικρατείας, εκτιμώντας, ότι οι αποφάσεις του Εφετείου ήταν επαρκώς αιτιολογημένες, απέρριψε τις πέντε αιτήσεις αναίρεσης, παρόλο που αυτές είχαν ασκηθεί με παραδεκτό τρόπο. Όσον αφορούσε το ελκόμενο από την απόφαση του Πλημμελειοδικείου επιχείρημα, τόνισε, ότι τα ακυρωτικά μέσα θα έπρεπε, να είναι ενταγμένα μέσα στην αίτηση αναίρεσης και όχι μέσα στις μεταγενέστερες συμπληρωματικές παρατηρήσεις. Επομένως έκρινε, ότι οι προσφεύγοντες δεν είχαν ασκήσει με παραδεκτό τρόπο το σχετικό με την απόφαση του Πλημμελειοδικείου επιχείρημα, εφόσον κατά την κρίση του το εν λόγω επιχείρημα αποτελούσε ένα νέο μέσο.

24. Διευκρίνισε, ότι σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο, οι αθωωτικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων δεν έχουν την ισχύ του δεδικασμένου έναντι των διοικητικών δικαστικών Αρχών και ότι κατά συνέπεια δεν έπρεπε, να λάβει υπόψη του αυτό το επιχείρημα. Παρατήρησε επίσης, ότι οι προσφεύγοντες δεν είχαν αποδείξει τον ισχυρισμό τους, σύμφωνα με τον οποίο δεν είχαν κοινοποιήσει την εν λόγω απόφαση στον Πρόεδρο του Εφετείου, ούτε καν απέδειξαν, αν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

είχαν αναφέρει σε αυτό το δικαστήριο την ύπαρξη μίας παράλληλης ποινικής διαδικασίας. Κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι ακόμη και αν υποτεθεί, ότι οι προσφεύγοντες είχαν κοινοποιήσει στον Πρόεδρο του Εφετείου την απόφαση του Πλημμελειοδικείου, γεγονός που δεν είχε αποδειχθεί, το εσωτερικό δίκαιο δεν θα είχε επιτρέψει σε αυτό το δικαστήριο, να την λάβει υπόψη του, εφόσον αυτή η απόφαση είχε δημοσιευθεί τρεις μήνες μετά από τις δικές του αποφάσεις και ότι δεν ήταν σχετικό με τα μέσα, που ήγειραν ενώπιον του.

5. Η ποινική διαδικασία, που κινήθηκε κατά των προσφευγόντων

25. Στις 23 Δεκεμβρίου 2005, πριν από την έναρξη της διαδικασίας, που κινήθηκε ενώπιον του Εφετείου, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κατέθεσε μία μήνυση κατά των προσφευγόντων για παραβίαση, εντός των οικονομικών καταστάσεων για το έτος 2000, του άρθρου 72 § 1 του Νόμου 1969/1991.

26. Στις 22 Δεκεμβρίου 2006, με τις αποφάσεις με τους αριθμούς: 66893, 67288, 68515, 72834 και 72834 β/2006, το Πλημμελειοδικείο Αθηνών ανακήρυξε τους προσφεύγοντες μη ένοχους για τις αποδιδόμενες σ'αυτούς κατηγορίες. Έκρινε, ότι ορθώς συμπεριέλαβαν στις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις τα κέρδη της θυγατρικής εταιρείας, όχι μόνο αυτά, που αντιστοιχούσαν στο διάστημα από την ημερομηνία απόκτησης αυτής της εταιρείας, αλλά και για όλη την χρήση του 2000, βάσει του άρθρου 103 § 2 του Νόμου 2190/1920. Στήριξε την απόφαση του στο θεωρητικό σύστημα, στις καταθέσεις μαρτύρων –μεταξύ των οποίων ήταν και αυτή ενός καθηγητή λογιστικής- και στο γεγονός, ότι και άλλες ανώνυμες εταιρείες χρησιμοποίησαν την ίδια μέθοδο ενοποίησης οικονομικών καταστάσεων. Η απόφαση καθαρογράφηκε στις 26 Μαρτίου 2007.

Β. Το εφαρμοστέο εσωτερικό δίκαιο

27. Το άρθρο 72 του Νόμου 1969/1991, όπως ίσχυε την εποχή των γεγονότων, προέβλεπε τα εξής στα σχετικά με την προκείμενη υπόθεση χωρία του:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

« 1. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους όποιος με σκοπό να διαμορφώσει τεχνητά την τιμή ή την εμπορευσιμότητα χρηματοπιστωτικού μέσου προκειμένου να αποκτήσει ο ίδιος ή τρίτος περιουσιακό όφελος: (...)»

(β) διαδίδει εν γνώσει του, δια των μέσων μαζικής ενημέρωσης, του διαδικτύου ή οποιουδήποτε άλλου τρόπου, παραπλανητικές ή ψευδείς πληροφορίες, ειδήσεις ή φήμες.

2. Πρόστιμο μέχρι πεντακοσίων εκατομμυρίων (500.000.000) δρχ. επιβάλλεται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δημοσιεύουν ή διαδίδουν με οποιονδήποτε τρόπο ανακριβείς ή παραπλανητικές πληροφορίες ως προς κινητές αξίες εισαγόμενες ή εισηγμένες σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά, οι οποίες ως εκ της φύσης τους μπορούν να επηρεάσουν την τιμή ή τις συναλλαγές των αξιών αυτών (...)»

28. Στα σχετικά με την προκείμενη υπόθεση χωρία τους, τα άρθρα 100 και 103 του Νόμου 2190/1920 ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 100

« (...)»

3. Οι Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις πρέπει να εμφανίζουν την πραγματική εικόνα της περιουσιακής διάρθρωσης, της χρηματοοικονομικής θέσης, καθώς και των αποτελεσμάτων χρήσης του συνόλου των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση (...)»

Άρθρο 103

1. Οι λογιστικές αξίες (αξίες λογιστικών βιβλίων) των μετοχών ή μεριδίων στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση συμψηφίζονται με το ποσό των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων αυτών, το οποίο αναλογεί σ' αυτές τις μετοχές ή τα μερίδια.

2. Ο συμψηφισμός της προηγούμενης παραγράφου 1 γίνεται με βάση τις λογιστικές αξίες κατά την ημερομηνία κατά την οποία οι αναφερόμενες επιχειρήσεις περιλαμβάνονται για πρώτη φορά στην ενοποίηση, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο. Η διάταξη αυτή

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση απόκτησης των μετοχών ή μεριδίων σε επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στην ενοποίηση.

Οι διαφορές που προκύπτουν από τον παραπάνω συμψηφισμό καταχωρούνται, κατά το δυνατό, απ' ευθείας στα στοιχεία του ενοποιημένου ισολογισμού, στα οποία η τρέχουσα αξία είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη από τη λογιστική τους αξία (...)

29. Το σχετικό με την προκείμενη υπόθεση άρθρο του Διατάγματος 18/1989 με θέμα την κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας, προβλέπει τα εξής:

Άρθρο 25

« Επιτρέπεται η υποβολή πρόσθετων λόγων με δικόγραφο που κατατίθεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 19 παρ. 1 και κοινοποιείται, επί ποινή απαραδέκτου, δεκαπέντε τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση (...) »

ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

30. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, ότι με το να μην λάβουν υπόψη τους την ετυμηγορία της μη ενοχής τους στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, οι διοικητικές δικαστικές Αρχές παρέβλεψαν την αρχή του *ne bis in idem* και ότι οι νόμοι, που αυτές εφάρμοσαν δεν ήταν επαρκώς προσβάσιμοι και προβλεπόμενοι, για να παρουσιάσουν την απαιτούμενη ιδιότητα. Επίσης εκτιμούν, ότι παραβιάστηκε η αρχή της ασφάλειας του δικαίου εφόσον οι εθνικές δικαστικές Αρχές έκριναν την ίδια πράξη συγχρόνως νόμιμη και παράνομη.

ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ

31. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται το άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7, καθώς και τα άρθρα 6 και 7 της Σύμβασης. Τα σχετικά με την προκείμενη υπόθεση χωρία, αυτών των διατάξεων ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7

« 1. Κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή καταδικασθεί ποινικά από τα δικαστήρια του ίδιου Κράτους, για μια παράβαση για την οποία ήδη αθωώθηκε ή καταδικάσθηκε με αμετάκλητη απόφαση σύμφωνα με το

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους αυτού.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εμποδίζουν την επανάληψη της διαδικασίας, σύμφωνα με το νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους για το οποίο πρόκειται, εάν υπάρχουν αποδείξεις νέων ή μεταγενέστερων της απόφασης γεγονότων, ή υπήρξε θεμελιώδες σφάλμα της προηγούμενης διαδικασίας, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της υπόθεσης.

3. Καμιά απόκλιση από αυτό το άρθρο δεν επιτρέπεται με βάση το άρθρο 15 της Σύμβασης.»

Άρθρο 6 της Σύμβασης

«1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικάως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση, είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως (...) »

Άρθρο 7 της Σύμβασης

«1. Ουδείς δύναται να καταδικασθή δια πράξιν ή παράλειψιν η οποία, καθ' ήν στιγμήν διεπράχθη, δεν απετέλει αδίκημα συμφώνως προς το εθνικόν ή διεθνές δίκαιον. Ούτε και επιβάλλεται βαρυτέρα ποινή από εκείνην η οποία επιβάλλετο κατά την στιγμήν της διαπράξεως του αδικήματος.

2. Το παρόν άρθρον δεν σκοπεύει να επηρεάση την δίκην και τιμωρίαν ατόμων ενόχων δια πράξεις ή παραλείψεις αι οποίαι καθ' ήν στιγμήν διεπράχθησαν, ήσαν εγκληματικά συμφώνως προς τας αναγνωριζομένας υπό των πολιτισμένων εθνών γενικάς αρχάς δικαίου.»

A. Επιχειρήματα των αντιδίκων

32. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται κατ'αρχάς την μη εξάντληση των εσωτερικών ενδίκων μέσων. Υποστηρίζει, ότι, αφενός οι προσφεύγοντες δεν επικαλέστηκαν ενώπιον των εθνικών δικαστικών Αρχών τις αιτιάσεις, που επικαλούνται τώρα ενώπιον του Δικαστηρίου και

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

**RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.**

**HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.**

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

αφετέρου, ότι δεν άσκησαν αίτηση αναθεώρησης των αποφάσεων του Εφετείου.

33. Πρώτον, η Κυβέρνηση υποστηρίζει, ότι οι προσφεύγοντες δεν επικαλέστηκαν ενώπιον των εθνικών δικαστικών Αρχών ούτε την Σύμβαση, ούτε κανένα άλλο σχετικό επιχείρημα. Όσον αφορά τα ελκόμενα από την αρχή του *ne bis in idem* επιχειρήματα τους, που απορρέουν από το άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7 της Σύμβασης και την αρχή της ασφάλειας του δικαίου, η οποία απορρέει από το άρθρο 6 της Σύμβασης, παραδέχεται, ότι το αντίγραφο των αποφάσεων του Πλημμελειοδικείου περιήλθε στην κατοχή των προσφευγόντων τρεις ημέρες μετά από την δημοσίευση των αποφάσεων του Εφετείου και ότι δεν είχαν την δυνατότητα, να τις επικαλεστούν ενώπιον αυτού του δικαστηρίου, εντούτοις υπογραμμίζει, ότι όπως προκύπτει από τα πρακτικά και της ποινικής και της διοικητικής διαδικασίας, ούτε ανέφεραν ποτέ ενώπιον των διοικητικών δικαστικών Αρχών την ύπαρξη μίας παράλληλης διαδικασίας, αλλά ούτε και ζήτησαν την αναβολή της μίας από τις δύο διαδικασίες, ενώ βρίσκονταν εν αναμονή της έκβασης της άλλης.

34. Εξάλλου, η Κυβέρνηση εκτιμά ότι οι αιτήσεις αναίρεσης, που άσκησαν οι προσφεύγοντες ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν είχαν καμία σχέση με τις αιτιάσεις, που υπέβαλλαν στο Δικαστήριο. Ισχυρίζεται, ότι οι προσφεύγοντες θα μπορούσαν, να έχουν διατυπώσει σχετικότερες αιτήσεις αναίρεσης στηριζόμενες στην νομολογία του Δικαστηρίου και, να δώσουν με αυτό τον τρόπο την ευκαιρία στις εσωτερικές δικαστικές Αρχές, να επανορθώσουν τις επικαλούμενες παραβιάσεις. Θεωρεί, ότι η γενική και αόριστη αναφορά, που έκαναν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, του ότι δεν κηρύχθηκαν ένοχοι στην ποινική διαδικασία, δεν εξομοιώνεται με την άσκηση κατάλληλων αιτήσεων αναίρεσης με ισάξια ή παρόμοια ισχύ με αυτές, που θα έπρεπε να ασκήσουν, ώστε να επιστήσουν την προσοχή των εθνικών δικαστών στο πρόβλημα, για το οποίο, αν αργότερα ήταν αναγκαίο, τότε θα προσέφευγαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Ισχυρίζεται,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

αναφορικά με αυτό το θέμα, ότι σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο, οι αιτήσεις αναίρεσης πρέπει, να περιέχονται μέσα στην προσφυγή και όχι μέσα στις μεταγενέστερες συμπληρωματικές παρατηρήσεις και επίσης, ότι εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες επικαλέστηκαν την ποινική απόφαση μόνο μέσα στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις, που κατέθεσαν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την 1^η Δεκεμβρίου 2009, μετά την δικάσιμο : αυτό το ένδικο βοήθημα ασκήθηκε για πρώτη φορά μέσα στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις, γι' αυτό τον λόγο έπρεπε να κηρυχθεί ως απαράδεκτο.

35. Δεύτερον, η Κυβέρνηση υποστηρίζει, ότι οι προσφεύγοντες θα έπρεπε, να ασκήσουν αίτηση αναθεώρησης των αποφάσεων του Εφετείου επικαλούμενοι την επέλευση νέων γεγονότων, εν προκειμένω την ετυμηγορία της μη ενοχής τους, που εξέδωσε το Πλημμελειοδικείο.

36. Τέλος, η Κυβέρνηση υποστηρίζει, ότι η ποινική διαδικασία, που διενεργήθηκε κατά των προσφευγόντων αφορούσε μόνο τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις για το έτος 2000 και ότι, έκτοτε, η ελκόμενη αιτίαση από την αρχή του *ne bis in idem* πρέπει, να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμη όσον αφορά το έτος 1999.

37. Οι προσφεύγοντες ανταπαντούν, σχετικά με την εξάντληση των εσωτερικών ενδίκων μέσων, αναφέροντας ότι έκαναν χρήση όλων των προσφερομένων από την εθνική νομοθεσία ενδίκων μέσων και ότι έτσι έδωσαν στο Κράτος την δυνατότητα, να επανορθώσει τις ισχυριζόμενες παραβιάσεις με τα εσωτερικά μέσα. Αναφέρουν, ότι υπέβαλλαν εν συντομία τους ελκόμενους από τις διατάξεις της Σύμβασης ισχυρισμούς τους ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, ανακοινώνοντας του την απόφαση, που εκδόθηκε από το Πλημμελειοδικείο. Θεωρούν, ότι δεν πρέπει, να προσάψουν σε αυτούς την αδυναμία που είχαν, να υποβάλλουν αυτή την απόφαση ενώπιον του Εφετείου, επειδή αυτή οφειλόταν στο, ότι οι ποινικές δικαστικές Αρχές δεν την είχαν καθαρογράψει νωρίτερα, ώστε αυτή να είναι διαθέσιμη να υποβληθεί.

38. Οι προσφεύγοντες κρίνουν ως παράλογο, το ότι δεν μπόρεσαν, να επικαλεστούν την απόφαση του Πλημμελειοδικείου ούτε ενώπιον του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

Εφετείου, επειδή εκδόθηκε μετά την συνεδρίαση αυτού του δικαστηρίου, ούτε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εξαιτίας της νομολογίας του, κατά την οποία οι αποφάσεις των ποινικών δικαστικών Αρχών δεν έχουν ισχύ δεδικασμένου ενώπιον των διοικητικών δικαστικών Αρχών. Κατά την γνώμη τους, είναι απαράδεκτο σε ένα Κράτος δικαίου, να μην μπορούν οι δικαστές, να λάβουν υπόψη τους μία ετυμηγορία μη ενοχής.

39. Όσον αφορά, την αίτηση αναθεώρησης, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, ότι αποτελεί ένα έκτακτο ένδικο μέσο και ότι το άρθρο 35 της Σύμβασης επιβάλλει την άσκηση μόνο τακτικών ενδίκων μέσων. Προσθέτουν, ότι υποθέτουν, ότι δεν θα πληρούσαν τις απαραίτητες προϋποθέσεις, για να υποβάλλουν μία τέτοια αίτηση.

40. Τέλος, οι προσφεύγοντες παραδέχονται, ότι η ποινική διαδικασία αφορούσε μόνο το έτος 2000, αλλά υποστηρίζουν, ότι ακόμη και αν υποτεθεί, ότι δεν υπήρχε παραβίαση του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7 για το έτος 1999, υπήρξε τουλάχιστον παραβίαση των άρθρων 6 και 7 της Σύμβασης για αυτή την περίοδο.

Β. Η εκτίμηση του Δικαστηρίου

41. Το Δικαστήριο εκτιμά, ότι δεν είναι αναγκαίο, να αποφανθεί για την χρησιμότητα της αίτησης αναθεώρησης ή για την ένσταση, που διατυπώθηκε ως προς την στηριζόμενη στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7 της Σύμβασης αιτίαση για το έτος 1999, εφόσον κήρυξε την προσφυγή απαράδεκτη για τους λόγους που αναφέρονται παρακάτω.

42. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι ο σκοπός του κανόνα της εξάντλησης των εσωτερικών ενδίκων μέσων, που διατυπώνεται στο άρθρο 35 § 1 της Σύμβασης, είναι να παρέχει στα συμβαλλόμενα Κράτη την ευκαιρία, να επανορθώσουν τις επικαλούμενες παραβιάσεις από αυτά, πριν προσφύγουν ενώπιον του Δικαστηρίου οι ενδιαφερόμενοι για να τις καταγγείλουν. Κατ'αυτόν τον τρόπο, ο προσφεύγων πριν προσφύγει σε ένα διεθνές δικαστήριο, πρέπει να έχει ήδη χρησιμοποιήσει τα ένδικα μέσα, που προσφέρει η εθνική νομοθεσία, αρκεί, αυτά να

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.**

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

αποδειχθούν αποτελεσματικά και επαρκή (βλέπετε, μεταξύ άλλων, *Fressoz et Roire κατά της Γαλλίας [GC]*, n° 29183/95, § 37, CEDH 1999-I). Εξάλλου, ο κανόνας της εξάντλησης των εσωτερικών ενδίκων μέσων πρέπει, να εφαρμοστεί «με κάποια ευελιξία και χωρίς υπερβολική τυπικότητα». Εντούτοις, δεν απαιτεί μόνο, να προσφεύγουν οι ενδιαφερόμενοι στις αρμόδιες εθνικές δικαστικές Αρχές και να ασκούν προσφυγές κατά μίας απόφασης, που έχει ήδη εκδοθεί, αλλά επίσης περιέχει την υποχρέωση, να εγείρουν ενώπιον των αρμόδιων εθνικών Αρχών, τουλάχιστον εν συντομία, με τη μορφή και εντός των προθεσμιών, που καθορίζει το εσωτερικό δίκαιο, τις αιτιάσεις, για τις οποίες έχουν την πρόθεση, να προσφύγουν εν συνεχεία σε διεθνές επίπεδο (βλέπετε, μεταξύ άλλων, *Sejdonic κατά της Ιταλίας [GC]*, n° 56581/00, § 44, CEDH 2006-II). Το άρθρο 35 επιβάλλει επιπλέον την χρήση των κατάλληλων διαδικαστικών μέσων ώστε, να αποφευχθεί η παραβίαση της Σύμβασης. Μία προσφυγή, που δεν πληρεί αυτές τις απαιτήσεις πρέπει κατ'αρχήν, να κηρυχθεί απαράδεκτη για μη εξάντληση των εσωτερικών ενδίκων μέσων (*Vučkonjč και λοιποί κατά της Σερβίας, [GC]*, n° 17153/11, § 72, 25 Μαρτίου 2014).

43. Το Δικαστήριο τονίζει, ότι εν προκειμένω, προκύπτει από την δικογραφία, ότι οι προσφεύγοντες δεν διατύπωσαν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας τις αιτιάσεις, που ήγειραν ενώπιον του. Είναι αλήθεια, ότι δεν μπορούσαν, να επικαλεσθούν την απόφαση του Πλημμελειοδικείου ενώπιον του Εφετείου, επειδή αυτή η απόφαση εκδόθηκε μετά την συνεδρίαση του Εφετείου. Είναι επίσης αλήθεια, όπως επικαλούνται, ότι υπέβαλλαν την απόφαση του Πλημμελειοδικείου ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Εντούτοις, αυτές οι συνθήκες δεν τους απαλλάσσουν από την υποχρέωση, να διατυπώσουν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, ακόμη και εν συντομία, την αιτίαση τους για παραβίαση της Σύμβασης (*Σισμανίδης και Σιταρίδης κατά της Ελλάδας*, n° 66602/09 και 71879/12, § 50, 9 Ιουνίου 2016). Όσον αφορά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

αυτό, το Δικαστήριο τονίζει, ότι ενώπιον των εσωτερικών δικαστικών Αρχών οι προσφεύγοντες ούτε επικαλέστηκαν τα άρθρα της Σύμβασης, των οποίων την παραβίαση επικαλούνται τώρα, ούτε χρησιμοποίησαν μέσα με ισάξια ή παρόμοια ισχύ, τα οποία βασίζονται στο εσωτερικό δίκαιο. Μέσα στην αίτηση αναίρεσης τους ανέφεραν γενικώς την απόφαση περί μη ενοχής, που εξέδωσε το Πλημμελειοδικείο, όμως δεν ήγειραν κάποιο μέσο αναίρεσης, το οποίο θα στηριζόταν σε αυτό το στοιχείο, εκτός από τις μεταγενέστερες παρατηρήσεις τους, γεγονός που επέφερε την κήρυξη αυτού του μέσου ως απαράδεκτο βάσει του εσωτερικού δικαίου. Το Δικαστήριο παρατηρεί επίσης, ότι οι προσφεύγοντες δεν έδωσαν καμία εξήγηση για την αιτία, που δεν άσκησαν κάποιο μέσο αναίρεσης ελκόμενο από την απόφαση του Πλημμελειοδικείου, δεδομένου ότι είχαν αντίγραφο της από τον Μάρτιο του 2007, όμως τελικά δεν άσκησαν αίτηση αναίρεσης πριν από τον Ιούνιο του 2007.

44. Ως προς αυτό, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ότι τα εσωτερικά ένδικα μέσα δεν εξαντλήθηκαν με την απόρριψη μίας έφεσης εξαιτίας ενός διαδικαστικού λάθους, που έκανε ο προσφεύγων (*Gäfgen κατά της Γερμανίας* [GC] n° 22978/05, § 143, CEDH 2010). Πράγματι εν προκειμένω το Συμβούλιο της Επικρατείας διευκρίνισε στην απόφαση του, ότι οι αποφάσεις των ποινικών δικαστικών Αρχών δεν έχουν ισχύ δεδικασμένου ενώπιον των διοικητικών δικαστικών Αρχών. Με αυτό τον συλλογισμό το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε, ότι δεν μπορεί, να λάβει υπόψη του την απόφαση του Πλημμελειοδικείου, παρόλο που οι προσφεύγοντες άσκησαν το αντίστοιχο μέσο με παραδεκτό τρόπο (βλέπετε στην παράγραφο 24 παραπάνω). Άρα, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, όταν ένα ακυρωτικό δικαστήριο εξετάζει το βάσιμο μίας αίτησης αναίρεσης, ακόμα και αν την κρίνει ως απαράδεκτη, θα τηρήσει το άρθρο 35 § 1 (βλέπετε *Vladimir Romanov κατά της Ρωσσίας*, n° 41461/02, § 52, 24 Ιουλίου 2008). Εντούτοις, το Δικαστήριο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

παρατηρεί, ότι, παρά την ύπαρξη αυτής της φράσης, το Συμβούλιο της Επικρατείας ποτέ δεν απεφάνθη επί του βασίμου των επιχειρημάτων των προσφευγόντων για τον σεβασμό της αρχής του *ne bis in idem* και της αρχής της ασφάλειας του δικαίου από την άποψη της Σύμβασης ή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου με ισάξια ή παρόμοια ισχύ. Εκτός αυτού, οι προσφεύγοντες δεν έδωσαν καμία εξήγηση για την παράλειψη τους, να ασκήσουν ακυρωτικά μέσα σχετικά με την απόφαση του Πλημμελειοδικείου. Κατά συνέπεια, τον Δικαστήριο δεν να πρέπει, να εξετάσει θεωρητικά, το τι θα είχε συμβεί, αν οι προσφεύγοντες είχαν ασκήσει αυτό το μέσο ακύρωσης σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από το εσωτερικό δίκαιο τυπικές διαδικασίες. Παρέπεται, ότι οι προσφεύγοντες δεν έδωσαν στις ελληνικές δικαστικές Αρχές την ευκαιρία, που το άρθρο 35 της Σύμβασης έχει ως σκοπό του να δίνει κατ'αρχήν στα συμβαλλόμενα Κράτη, να εξετάσουν και κατ'αυτό τον τρόπο να προλάβουν ή να επανορθώσουν τις επικαλούμενες εις βάρος τους παραβιάσεις της Σύμβασης (βλέπετε σχετικά με αυτό *Association Les Témoins de Jéhovah (Ένωση των Μαρτύρων του Ιεχωβά) κατά της Γαλλίας (αποφ.)*, n° 8916/05, 21 Σεπτεμβρίου 2010 και *Peacock κατά του Ηνωμένου Βασιλείου (αποφ.)*, n° 52335/12, §§ 32-41, 5 Ιανουαρίου 2016).

45. Συνεπώς, συντρέχει λόγος, να κηρυχθεί παραδεκτή η ένσταση, που διατύπωσε η Κυβέρνηση σχετικά με τις αιτιάσεις, που διατυπώθηκαν επί του πεδίου εφαρμογής των άρθρων 6 και 7 της Σύμβασης και του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7 όσον αφορά το έτος 2000. Επομένως, αυτές οι αιτιάσεις πρέπει, να απορριφθούν λόγω μη εξάντλησης των εσωτερικών ενδίκων μέσων, κατ'εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 1 και 4 της Σύμβασης.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΩΣ,

Κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
TRANSLATION SERVICE.

ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL TRANSLATION

ΑΠΟΦΑΣΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ No Φ.092.22 / 295

Συντάχθηκε στην γαλλική γλώσσα και εν συνεχεία κοινοποιήθηκε
 γραπτώς στις 19 Δεκεμβρίου 2019.

Renata Degener, Γραμματέας

Aleš Pejchal, Πρόεδρος

Υπογραφή

Υπογραφή

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αριθμός	Κύριο όνομα ΕΠΩΝΥΜΟ	Ημερομηνία γέννησης	Ιθαγένεια	Τόπος κατοικίας
1	Δημήτριος ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ	28/02/1948	Ελληνική	Χαλάνδρι
2	Σπυρίδων ΜΑΓΚΛΙΒΕΡΑΣ	14/04/1954	Ελληνική	Ν. Ηράκλειο
3	Ανδρέας ΣΤΕΓΓΟΣ	24/10/1962	Ελληνική	Άλιμος
4	Κωνσταντίνος ΣΤΕΓΓΟΣ	11/12/1936	Ελληνική	Άλιμος

Ακριβής μετάφραση στην ελληνική από το συνημμένο έγγραφο στη γαλλική.

Η μεταφράστρια Δέσποινα Κοκολάκη. Αθήνα, 30/01/2020.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
 ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
 SERVICE DES TRADUCTIONS.

HELLENIC REPUBLIC, MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
 TRANSLATION SERVICE.